

Manifest de Justícia i Pau amb motiu del 27S

Dij, 10/09/2015 per Catalunya Religió

([Justícia i Pau](#)) Justícia i Pau ha escrit un comunicat sobre "l'excepcionalitat de les properes eleccions a Catalunya".

A continuació podeu llegir el manifest sencer:

1. En els últims anys la ciutadania catalana, a través d'immenses mobilitzacions pacífiques, i a través del Parlament i altres institucions i organitzacions socials i ciutadanes, ha expressat la seva voluntat majoritària de ser consultada formalment sobre l'estatus polític del poble de Catalunya i, en particular, sobre la seva pertinença o no a l'Estat espanyol. Així, el 9 de novembre de 2014, dos milions tres-centes mil persones van prendre part en un procés participatiu dedicat a aquesta qüestió.
2. En el nostre comunicat davant les anteriors eleccions de 25 de novembre de 2012, vam afirmar que era necessari "iniciar una negociació política i institucional profunda i serena, per tal de trobar i aplicar els mecanismes juridicopolítics que permetin, en un termini raonable, que es puguin expressar de forma inequívoca, democràtica i pacífica, les aspiracions d'autogovern del poble de Catalunya, i que aquesta voluntat popular sigui respectada i es tradueixi en un nou estatus polític i un nou marc de relacions amb l'Estat espanyol, basat en la justícia, el respecte mutu, la cooperació i la solidaritat".
3. Transcorreguts tres anys de legislatura, ens dol constatar que això no ha estat possible a causa de la rotunda i antidemocràtica negativa de l'Estat espanyol a fer possible una consulta o referèndum. Així, el Govern i el Parlament espanyols van rebutjar, sense oferir cap alternativa, la proposta plantejada pel Parlament de Catalunya a fi d'establir un marc jurídic que permetés la celebració d'un referèndum. Posteriorment, el Govern espanyol va impugnar davant el Tribunal Constitucional, provocant la corresponent suspensió, la Llei de consultes aprovada pel Parlament de Catalunya, així com el decret del Govern català que convocava una consulta ciutadana sobre aquesta qüestió per al 9 de novembre de 2014. També va impugnar el procés participatiu promogut pel Govern català per a la mateixa data i, posteriorment, la Fiscalia General de l'Estat va presentar querrela criminal contra el president de la Generalitat i dues conselleres per aquests fets. Més aviat les diverses mesures adoptades, en tots els àmbits, pel Parlament i el Govern espanyols han tendit a aguditzar el conflicte en lloc de minorar-lo o canalitzar-lo.
4. Tenint en compte aquesta situació, i observant les diferents candidatures presentades, considerem que les properes eleccions tenen un caràcter excepcional, ja que poden ser un instrument per constatar objectivament i

amb claredat quin és el grau de suport de la ciutadania catalana a cada una de les diferents posicions polítiques que es plantegen, i per contribuir a fer efectiu el dret a la lliure determinació del poble de Catalunya. És per això que demanem al futur Parlament i al Govern de Catalunya, així com a les institucions de l'Estat espanyol que, un cop celebrades les eleccions, assumeixin la responsabilitat de donar una resposta adequada, justa i democràtica a les aspiracions, siguin les que siguin, que emanin de la voluntat majoritària del nostre poble.

5. A Justícia i Pau no ens correspon emetre cap posicionament en favor d'una determinada opció, atès que es tracta d'una qüestió sobre la qual hi ha opcions diverses igualment legítimes. Ara bé, sí que creiem necessari reafirmar, com hem fet altres vegades, que Catalunya "és una realitat nacional, afaïçonada amb mil anys d'història, amb la seva llengua i cultura, que té plena consciència de la seva història i personalitat pròpia".¹ La seva condició de nació és un sentiment constant i un fet acceptat per una immensa majoria de la població i així ho ha afirmat en repetides ocasions el Parlament de Catalunya amb àmplies majories. És per això que Catalunya ha de gaudir dels drets que corresponen als pobles i nacions, en particular el dret a la seva lliure determinació, reconegut pels tractats internacionals de drets humans.² En aquest sentit, l'existència de Catalunya com a nació i els seus drets són anteriors a la formació de l'Estat i no deriven de la Constitució de 1978, sinó que aquesta els ha de reconèixer i respectar.
6. Som conscients que es tracta d'una situació políticament molt complexa, generadora de riscos i incerteses. En aquest escenari, tothom és cridat a actuar pensant sempre en el bé comú. Però els dirigents polítics, econòmics, socials, cívics i religiosos -a Catalunya, Espanya i Europa- són especialment responsables de cercar, proposar i assolir solucions polítiques justes i d'ampli consens, garantir que no es produeixin fractures socials, assegurar els drets humans de les persones i dels pobles, de la majoria i de les minories, i preservar la convivència, el diàleg, la veritat, la justícia i la pau social. Massa sovint observem que molts dirigents polítics, en aquests moments d'emergència nacional i social, estan més pendents de les seves estratègies partidistes que de cercar propostes de país compartides per fer avançar la societat. I que els moviments socials i la societat civil han d'anar plantejant les necessitats socials i establint els espais comuns i transversals per tal que aquests reptes siguin tractats adequadament en favor del bé comú.
7. Finalment, reiterem la nostra petició que la discussió política sigui sempre rigorosa i sense desqualificacions personals, i que també afronti els greus problemes socials que pateix el nostre país, especialment com a resultat de la recent crisi econòmica, per tal d'avançar cap a una societat més justa i més favorable al bé comú. Vivim encara una situació social d'emergència: xifres d'atur insuportables, precarietat laboral, dificultats per accedir o mantenir l'habitatge per a milers de famílies, casos de malnutrició infantil i alarmants índexs de pobresa i exclusió, entre molts altres problemes.
8. Per això fem una crida al futur Parlament i al Govern de Catalunya per tal que impulsin i dotin econòmicament un pla de xoc de polítiques socials per avançar cap a un desenvolupament humà integral, sostenible i equitatiu, i la

superació progressiva de les causes estructurals de la pobresa. No és suficient el simple creixement econòmic. És necessari prioritzar la creació d'ocupació, la recuperació dels nivells de despesa pública en la sanitat, l'escola i els serveis públics, la integració social dels nouvinguts, l'adequada atenció a les persones més vulnerables, l'establiment d'una renda garantida de ciutadania, l'accés a un habitatge digne i el suport a les entitats socials. En cal també avançar cap a una democràcia més participativa i de qualitat, la promoció dels drets humans, la pau i el desarmament en el món i una política pública solidària i potent de cooperació internacional amb els països empobrits, així com contribuir a un nou model econòmic global equitatiu i respectuós amb la dignitat humana i amb el medi ambient. Com diu el papa Francesc, "en les condicions actuals de la societat mundial, on hi ha tantes iniquitats i on cada cop són més les persones excloses, privades de drets humans bàsics, el principi del bé comú es converteix immediatament, com a lògica i ineludible conseqüència, en una crida a la solidaritat i una opció preferencial pels més pobres".³

Comissions i associacions de Justícia i Pau de Catalunya
9 de setembre de 2015

1 Conferència Episcopal Tarraconense, "Arrels cristianes de Catalunya" (1985).

2 Així s'estableix a la Carta de les Nacions Unides i a l'article primer del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i del Pacte Internacional de Drets Econòmics i Socials, ratificats per Espanya, que reconeixen el dret a la lliure determinació dels pobles. En aquest sentit, l'art. 157 del Compendi de Doctrina Social l'Església afirma que "la pau es fonamenta, no només en el respecte dels drets de les persones, sinó també en el respecte dels drets del pobles, en particular el dret a la independència".

3 Papa Francesc, *Laudato si'*, núm 158